

πιος μού είπαν!

—Καὶ τί θὰ κάνωμε ἔκει;

—Ως γηγεισι δημοσιογάφοι, θὰ αποδάσουμε Κοινωνιολογία!... Εγώ θὰ ίδω τις «χαμένες υπάρξεις» ἔκει πέρα... Υπάρχουν «Μαθοφάνες καὶ» ἔδω, διπος καὶ στὸν Πειραιᾶ, διπος καὶ παντοῦ...

Θυμάμα κάτι σεώρατα κυπαρίσσια, μαῆρα, φωτοσκαζόμενα ἀπὸ ξενανθρώπων φεγγάρι ποὺ διήσυμε τὴ φύση καθὼς πηγαίναμε στὸ δρόμο μας. "Επειτα κάτι Τούρκικα νεκροταφεῖα,...

—Ἐδώ είνε οἱ τάφοι τῶν νεκρῶν κι' ἀτ' ἔκει τῶν ζώντων! μού είπε ο δελλάς.

* * *

Τὴν ἄλλη μέρα πήγα στὸ προξενεῖο.

—Ἐρχομαι ἐμέρους ἔκεινου τοῦ δημοσιογάφου, τοὺς εἶπα, ποὺ ἔχουν στὸ εκαρπακόλι.

—Α, ναὶ, ἀλήθεια, καλά ποὺ μὲ θυμήσατε, νὰ στεῦλω νὰ τὸν ἐλευθερώσω! μ' ἀπάντησε ὁ πρόξενος.

—Περιττόν, τοι είπα, γατί... αὐτοκτόνησε!

—Αὐτοκτόνησε!... Γιατί;

—Γιατὶ ἀνεκαλύψθη ὅτι ή Ντίνα ἦταν ὁ Κωνσταντίνος, ὅτι ή Ταϊτοῦ ἔκαμε νόθο μὲ τὸν φλογερὸ πολεμιστὴ καὶ πὼς σ' ὅλα αὐτὰ ἐνεχόταν μ' ἔκεινος κι' ἔνας φιλολογὸν βαμβακέμπορος τῆς Ἀφρικῆς...

—Μωρὲ τί λέσ;

—Ἀντοῦ!...

Σὲ δύο τρεῖς μέρες ἡρθανε ὑπὸ τὸ εκαρπακόλι στὸ ξενοδοχεῖο.

—Συγνόμων, μού είπαν, ποὺ σὲ ένοχλήσαμε. Λάθος είχε γίνει!... Ή μέρες, βλέπετε, είνε πονηρὲς πολὺ. Πάρτε καὶ τὸ χειρόγραφό σας. Τὸ ἀδηστονιακὸ διήγημα...

—Σᾶς τὸ καρδίο!

—Οχι, όχι, γιὰ δύνομα τοῦ Θεοῦ, μᾶς ἀφρόσθησε ὡς ποὺ νὰ μεταφραστῇ. Καὶ πάλιν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς συγχωρήσῃς!... Λάθος!...

—Νὰ σᾶς συγχωρήσω!... Τὸ μεταφράσατε, εἴτατε, αὐτὸ τὸ διήγημα;

—Μάλιστα.

—Καὶ τὸ διάβασε ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία;

—Ἐδέστ!

—Τότε συγχωρεθήκατε!... Αὐτὴ ή τιμωρία φτάνει, όχι μονάχα γιὰ τὴν παρούσα, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλες τὶς περισσένες ἀμαρτίες σας...

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΚΟΛΠΟΠΟΥ ΠΕΤΥΧΕ

Στὴν ἐφημερίδα μᾶς γερμανικῆς πόλεως ἐδήμοσεύθη κάποτε ἡ ἔξιτη δήλωσις ἐκ μέρους τοῦ ἀρχισυντάκτου:

«Πρῷ ήμερον ἀγράσσαμε ἀπὸ κά-

πονού οἰνοπάλη τῆς πολεός μας ἔνα μπουνάλι κακόνικο κρασί. Μὲ τὴν πρώτη δημοκρατίη ὅτι τὸ κρασὶ αὐτὸ δὲν ἦταν παρὰ νερὸ μὲ τεχνήτη διάλινος οἰνοπνεύματος καὶ διαφρόνων ἄλλων κωματιστικῶν ιώλων. Ἐάν ἔντος εἰκόσιτεσάρων ὁδῶν δὲν λόγῳ οἰνοπάλης δὲν φέρει στὰ γεραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας ἔνα μπουνάλι κρασί, αὐτὸ δημοσίευτος δημοσίευτος δημοσίευτος τοῦ τοπικοῦ τοντού, πρὸς μεγάλη βέβαια ζημία τῶν συμφερόντων του».

Λίγες δορες μετά τὴν κυκλοφορία τοῦ φύλλου, στὸ διποσ ἐδημοσιεύτηκεν ἡ παραπάνω δήλωσις... «κατέθεσαν» στὰ γεραφεῖα τῆς ἐφημερίδος ἔκεινης καμμιά ἐξηταριά μπουνάλια θαυμάσιο κρασί!

Πώς ἔγινε αὐτὸ; «Ἀπλούστατα... Τὸ ἀμύγματο κόλπο τοῦ ἀρχισυντάκτου είχε πάσια. Διάφοροι οἰνοπάλαι ποὺ πωλούσαν νοειμένο κρασί νομίζοντας, καθένας χωριστά, πὼς αὐτὸν ἀφοροῦσε ἡ δήλωσις, ἐπονεούσα νὰ στέλνουν στὴν ἐφημερίδα ἀπὸ μᾶς μπουνάλια θαυμάσιο κρασί.

ΠΕΝΝΙΕΣ

—Οπως βεβαώνουν οἱ συλλέκται αὐτογράφων, ἀπὸ όλους τῶν μεγάλους ἄνδρες τῆς ἐποχῆς μας, ἔκεινοι ποὺ ἀποφεύγουν νὰ δίνουν αὐτογράφου είνε κατὰ σειράν δ. Πάπας, δ. Μουσολίνι, δ. άρεοπόρος Λίντεργκρού καὶ ἡ Γκρέτα Γκάρμπιτο.

—Οι μικροσοπικώτεροι ἀνθρώποι τοῦ κόσμου είνε ἔνας κάποιος τῆς Βοσνίας, τοῦ διποσ τὸ ἀνάστημα δὲν υπερβαίνει τὰ 54 ἑκατοστά τοῦ μέτρου.

—Ο λιλούστειος αὐτὸς χωρικὸς διευθύνει ἔνα κτῆμα καὶ μαλονότι πολλὲς φορὲς τοῦ ἔγιναν ἐλκυστικώτατες προτάσσεις νὰ βγῆ στὸ θέατρο, δογήθηκε διαρρήθην.

Τὸ καλύτερο, τ' ὀραιότερο, τὸ πρακτικώτερο καὶ τερπνότερο δῶρο γιὰ τὶς γιερτές

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ", ΤΟΥ 1933

130 σελίδες πλεύσια εικονογραφημένες καὶ μὲ πλεύσια ὑλη.

Δραχμαὶ 25.

ΓΝΩΜΕΣ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΡΞΙΣΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

“Ἐνα πνεῦμα ἀνώτερο ποτὲ δὲν κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Βίκτωρ Οὐγκώ.

‘Ο ἔρωτας είνε ἡ ποίησις τῶν αἰσθήσεων.

Μπαλέκά.

“Οταν ἔνας νέος παντρεύεται μιὰ νέα, ὁ Θεός παρενθίσκεται ἀπὸ γάμο. “Οταν ἔνας γέρος παντρεύεται μιὰ νέα, ὁ Θεός στέλνει ἀπὸ γῆπλα τὴν εὐλογία του. “Οταν ὅμως ἔνας νέος παντρεύεται μιὰ γηρά, τότε ὁ Θεός οὐτε παρενθίσκεται στὸ γάμο, οὐτε στέλνει τὴν εὐλογία του.

Τ' ιατρικὴ παροιμία.

Τὸ κορίτσι είνε ἀπὸ μάλιστα, ἡ παντρεμένη ἀπὸ ἀσθῆμα, ἡ μεσόποτη ἀπὸ μπρόντζο κι' ἡ γοργή ἀπὸ μολύβι.

Τσπανικὴ παροιμία.

Ο σκάρα Οὐγκάλιντ.

“Η σεμνότης είνε τὸ δηλο τῆς ὀμορφιᾶς, δηλα τὸ ἀγάπη τὸ δύναμα του.

Μωπαίν.

Κάρφων Σύλλη.

Λαμπραριός.

Μέσα στὸν ἐγκέφαλο τῆς κακῆς γυναικός πάρχει δηλητήριο δηλαΐς.

Αρχαίο γνωμικό.

Ο ἔρωτας είνε ἔνα πάθος ποὺ βασανίζει μιανάρχη τὴν ψυχή ποὺ τὸ αἰσθάνεται.

Δημητρίος.

Οποιος παντρεύεται πρέπει νάρη δηλαΐα, περάλια, ἀλλοιώτικα δὲν θὰ μπροσέονταί την βράλη πέφα.

Ταλλελευρός.

Η σύνυγος είνε ἔνας ἐφιάλτης πανταζού παρών.

Αρχαίο γνωμικό.

Η ἡδονὴ μπροσεῖ νάρη ἀγόραστη, η εὐτυχία δημοσίευτη ποινιλέται.

Άλλος ουαζός.

Η γυναικες ἀγαποῦν μὲ τὴν ἀκοή, δηλα τὸ δέντρο της βέβαιας.

Ο σκάρα Οὐγκάλιντ.

Η καρδιὰ κατέχει τὸ μυστικό τῆς ζωῆς δητανεῖ νὰ λησμονῶν.

Λαμπραριός.

Η ὁμορφιὰ είνε φωτεινὴ δηλο παράπομπα ποὺ γενικῶς θεοφούστων φωτεινά, θεσμος μάλιστα καὶ περισσότερο ἀπὸ αὐτά.

Βίκτωρ Οὐγκώ.

Η καρδιὰ ἔχει κι' αὐτὴ μιὰ λογική. Η λογική τοῦ μυστοῦ δητανεῖ δηναγνωστεῖ.

Λούμπρος.

Η γυναικα φαίνεται ἀπὸ τὸ φυσικὸ ποὺ φρεσεῖ.

Γαλλικὴ παροιμία.

Ο ἔρωτας ἔρχεται στὶς καρδιές μας πότε σὰν δάκρυ τὸ οὐφανοῦ καὶ πότε σὰν στίθια τῆς κολάσεως, πότε γιὰ νὰ μᾶς δροσίσῃ καὶ πότε γιὰ νὰ μᾶς κάψῃ.

Μπαλέκα.

Η γυναικα είνε ένα λοιποῦ ποὺ μονάχα κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ εὐνωδιάσῃ.

Πούμπρος.

Τι ἐστὶ Λοτί.

Ο ἔρωτας κρατάει στὸ ένα του χέρι τὴν φλόγα τῆς ζωῆς καὶ στὸ ἄλλο τὴν τέφρα τοῦ θανάτου.

Μωρὶς Μπαλέκα.

Τόσο δηλαδί είνε τὸ δάκρυ στὸ μάτι τῆς δωμαφιᾶς, ώστε κι' ἔνα τὸ φίλημα.

Κλαροφίλη.

Όλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἔγιναν γιὰ νὰ ἔξιντηρετήσουν τὸν ἔρωτα.

Άλφος σε Ντιντόντε.

Η καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου μοιάζει μὲ θεμοκόπητο δητού ἀναπτυσσονται δηλα τὰ τὰ λεπτότατα ἀνθη τῶν αἰσθημάτων.

Εύγ. Σόνη.

Οι σοφαροὶ καὶ μελαγχολικοὶ ἀνθρωποι γίνονται σοφαρότεροι καὶ μελαγχολικότεροι μ' ἔκεινο ποὺ κάνει ἐλαφρούς τοὺς ἀλλούς; Μὲ τὸν ἔρωτα δηλητὴ καὶ μὲ τὸ μίσος,

Φρειδ. Νίτσε.

Ο ἔρωτας είνε ἀρχιτέκτων τοῦ σύμπαντος. Άλ., Ντωντέ,